

50 ANYS DEL CLUB DE TENNIS TAULA DE L'ESCALA (1966-2016)

El present Dossier és un resum del Treball de Recerca que el jove escalenc Manuel Navarro i Tirado, alumne de Batxillerat de l'Institut El Pedró, de l'Escala, va presentar el passat més d'octubre, en el marc del curs acadèmic 2016-2017, i del qual ha obtingut la qualificació d'excel·lent.

Basant-se en els articles anuals publicats als llibres de la Festa Major de Sta. Màxima, el llibre dels 25 anys del CER L'Escala com a club federat, enquestes, entrevistes i altra tipus de documentació i informació de gent vinculada amb l'esport, l'autor del treball, que és un enamorat del

tennis taula i el practica oficialment des dels 10 anys, s'ha centrat en l'estudi del mig segle de vida d'existència i trajectòria històrica del club CER L'Escala, ja que l'any 2016 es va commemorar el 50è aniversari de la fundació del club. Si bé els objectius del Treball de Recerca eren "conèixer la història del tennis taula a l'Escala i per què es va implantar a la vila escalenca, conèixer la repercussió d'aquest esport al municipi, analitzar la situació actual del club i, finalment, pronosticar si té viabilitat en el futur". La manca d'espai priva reproduir-lo totalment i es presenta aquí una síntesi.

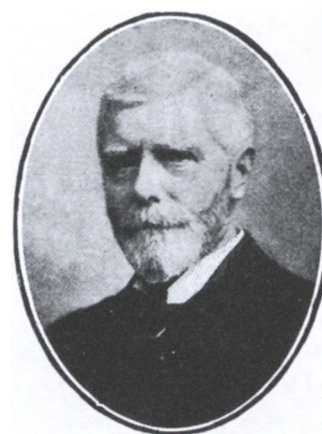
UN GLOP D'HISTÒRIA GENERAL¹

Els antecedents del tennis taula² es situen a l'Anglaterra del segle XIX. Encara que només sigui una hipòtesi, la majoria d'estudiosos coincideixen en què el tennis taula va néixer a un club de tennis anglès vers l'any 1870³. Aquell dia plovia molt, fet que impedia la pràctica del tennis, i per això van començar a jugar improvisadament a un esport similar al tennis taula d'avui dia, en el qual utilitzaven un material bastant rudimentari.

Cap a les darreries del segle XIX, el tennis taula va esdevenir un esport de saló molt popular i, ràpidament, va ser difós pels estudiants universitaris del moment. El 1891, John Jaques, un fabricant d'articles esportius, va patentar un joc semblant al tennis taula anomenat *Sgossima*, el qual no va tenir acceptació. Aquell mateix any, Charles Barter va inventar les pilotes de suro i, poc després, el famós atleta James Gibb⁴ va començar a utilitzar una superfície de fusta elevada del terra i dividida per la meitat per una xarxa, les pilotes de goma i un sistema de puntuació de 21 punts.

A partir del 1901 es van començar a celebrar els primers tornejos a Anglaterra i aquell mateix any es va crear l'Associació *Ping-Pong*. Això va fer evolucionar l'esport de manera brillant, ja que a partir de llavors Goode, un jugador de l'època, va ser el primer en utilitzar una pala recoberta per gomes.

La Federació Internacional de Tennis Taula (ITTF) no es va constituir fins el 1926 a Londres, fet que va coincidir amb la celebració del 1r Campionat del Món en aquella mateixa

Elliott and Fry.

James Gibb ha passat a la història com el pare del ping pong o tennis taula. Foto extreta de <https://commons.wikimedia.org/>.

ciutat. En aquest campionat només hi van participar jugadors d'Hongria, Àustria, Anglaterra, Gal·les, Txecoslovàquia i Alemanya. No obstant aquest inici, actualment la ITTF és formada per 140 països.

El 1977, el Comitè Olímpic Internacional (COI) va acordar que el tennis taula esdevingués un esport olímpic, encara que no ho va ser oficialment fins el 1981. Amb tot, no es va poder incloure aquesta disciplina als Jocs Olímpics de Los Angeles de 1984, ja que era massa just en el temps (els Jocs Olímpics es celebren cada 4 anys); finalment, es féu efectiu als Jocs de Seül de 1988.

El tennis taula ha estat un esport en el que han destacat continuament els jugadors xinesos. El seu domini només va ser contrarestat a partir de 1980 pels de Corea del Sud i Suècia, però en els Jocs Olímpics d'Atlanta de 1996 els xinesos van recuperar el predomini de l'esport. Precisament, aquesta supremacia encara perdura fins als nostres dies, en els que només els poden fer front els jugadors de Portugal i d'Alemanya. Tot i que a l'Estat espanyol no sigui un esport massa popularitzat i conegut, està força desenvolupat pel que fa a competicions i jugadors, encara que també és practicat molt a nivell d'aficionat.

1. Informació extreta de CLANNAD, *Atlas Visual de los Deportes*, vol. 4, Clannad Producción Editorial, València, 1a ed., 2000.

2. El tennis taula és el nom donat a l'esport oficial, mentre que ping-pong serveix per a denominar un joc popular, el nom del qual prové del so que la pilota fa al botar.

3. Segons CLANNAD, opus cit., i MCCULLOCH, G. (traduït per P. González), *Conocer el deporte: Tenis de Mesa*, Ediciones Tutor, Madrid, 2a ed., 2002.

4. James Gibb va ser el fundador de l'Amateur Athletic Association (AAA) i fou qui va proposar el nom de "Ping-Pong".